

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

לפני כבוד השופט צ. ויצמן, אב"ד
כבוד השופט א. ברנד
כבוד השופטת צ. גרדשטיין פפקין

מערערת ד. פ.
ע"י ב"כ עוה"ד זיו בייטל

נגד

משיב א. צ.
ע"י ב"כ עוה"ד רעות שדה

פסק דין

1 ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה בפתח תקווה (כב' הש' הילה
2 מלר שלו) מיום 25.9.24, במסגרתו קיבל בית המשפט את תביעת המשיב מכוח חוק
3 אמנת האג (החזרת ילדים חטופים) תשנ"א - 1991 (להלן – חוק אמנת האג או החוק) והורה
4 למערערת להשיב את בתם הקטינה של הצדדים למקום מושבה הרגיל בניו יורק,
5 בכפוף לקיומם של תנאים שונים שפורטו בפסק דינו.

רקע נדרש

- 6
7
8
9 1. הצדדים הכירו בשנת 2016 עת שהתה המערערת בניו יורק במסגרת חופשה.
10 המשיב התגורר בארה"ב שנים רבות ועסק בעסקי נדל"ן. מעת שהתהדק הקשר
11 ביניהם, עברה המערערת להתגורר עם המשיב בניו יורק. ביום 1.11.2017 נישאו
12 הצדדים בנישואים אזרחיים בארה"ב. למשיב היו אלו נישואיו השניים, כאשר
13 מנישואיו הראשונים יש לו שלושה ילדים בגירים ונישואים, כולם מתגוררים בארה"ב.
14
15 2. לאחר שנישאו, החלו הצדדים בהליכי פוריות שצלחו ובסופם נולדה הקטינה
16 א. ל., ביום 26.10.22 (להלן - הקטינה). לקטינה אזרחות אמריקאית, ואילו למערערת
17 אזרחות ישראלית. למשיב אזרחות כפולה ישראלית ואמריקאית.
18
19 3. מאז נישואי הצדדים בשנת 2017 ועד לנסיעת המערערת לישראל במרץ 2024,
20 עליה נרחיב להלן, התגוררו הצדדים בארצות הברית באופן רציף.
21

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

1 לטענת המשיב, ביום 4.3.2024 הודיעה לו המערערת במסרון, כי היא טסה
2 לחו"ל על מנת לבקר את הוריה הנזקקים לסיועה. לטענתו הוא הבהיר לה כי אין
3 מניעה מבחינתו כי תיסע לבקר את הוריה ואולם על הקטינה להישאר בארה"ב.
4 בדיעבד הסתבר לו, כי הודעת המערערת נשלחה אליו לאחר שהיא והקטינה כבר היו
5 על המטוס בטיסה לישראל. המשיב מוסיף וטוען כי, בין השאר, נטלה עמה המערערת
6 רכוש רב שאינו שייך לה וללא רשותו.

7
8 לטענת המשיב, לאורך התקופה מאז יציאתה ארצה השלחה אותו המערערת כי היא
9 עומדת לשוב במהרה לארה"ב, ואפילו ביקשה את פרטי האשראי שלו לצורך רישום
10 הקטינה למסגרת חינוכית בארה"ב, אלא שהסתבר בסופו של יום כי אין בדברים כל
11 ממש. כך בביקורו בישראל, ביום 3.4.2024, ניאותה המערערת לאפשר לו לפגוש את
12 הקטינה רק בליווי שוטרים.

13
14 5. מעת שכך הגיש המשיב, ביום 13.8.2024, תביעה להשבת הקטינה למקום
15 מגוריה הרגיל בארה"ב מכוח חוק אמנת האג, וזאת נוכח הרחקתה של הקטינה שלא
16 כדן מארה"ב ע"י המערערת. לטענתו הוא הגיש תביעתו אחר שהבין כי המערערת
17 אינה מתכוונת להשיב את הקטינה לארה"ב למרות המצג שהוצג על ידה ואחר
18 שהצליח לאתר עורך דין המטפל בתובענות מסוג זה. בתשובה לטענות המערערת,
19 עליהן נעמוד להלן, הוסיף והבהיר המשיב כי אין כל ממש בטענותיה ביחס לאלימותו
20 או לשימוש בסמים או תרופות פסיכיאטריות מצדו. כך הכחיש המשיב את טענת
21 המערערת שאין לה משפחה בארה"ב כיוון שאחיה וגיסתה מתגוררים בארה"ב עם
22 ילדיהם. המשיב הבהיר כי הסיבה לכך שהחליפו מקומות מגורים באופן תדיר הורתה
23 בכך שעניין זה נהוג ומקובל בארה"ב, שם חוזי השכירות מוגבלים לא אחת לפרקי
24 זמן קצרים יחסית. מכל מקום, המשיב הבהיר כי אין מניעה מבחינתו להבטיח את
25 תשלום מגוריה של המערערת למשך 9 חודשים עם חזרתה.

26
27 6. מנגד טענה המערערת כי אין עסקינן בחטיפה, שכן המשיב לא הוכיח כלל כי
28 עומדות לו זכויות משמורת ביחס לקטינה וכי הפעיל זכויות אלו, כדרישת סע' 3 לחוק
29 אמנת האג. לחלופין, טענה המערערת כי בנדון מתקיימים החריגים הקבועים בסעיף
30 13 (א) לחוק בעניין הסכמת והשלמת המשיב עם מעבר הקטינה לישראל, ובסעיף 13

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

1 (ב) לחוק, באשר לחשש ממשי לנזק פיזי או נפשי בלתי נסבל העלול להיגרם לקטינה
2 עם השבתה לארה"ב. כך טענה המערערת כי בארה"ב סבלו היא והקטינה מהתעללות
3 מצד המשיב, שהסתבך לא אחת בפלילים והיה מכור לתרופות פסיכיאטריות ולסמים,
4 וכי עומדים נגדו הליכים אזרחיים רבים בגינם נדרשו הצדדים להתפנות ממקומות
5 מגוריהם באופן תדיר. לטענת המערערת, השבת הקטינה לארה"ב בנסיבות אלו,
6 בהעדר בטחון למקום מגורים קבוע ובטוח ובהתייחס להתנהגות והתנהלות המשיב,
7 תגרום לה נזק ממשי וחמור. לבד מכך, טענה המערערת כי המשיב אינו נושא במזונות
8 הקטינה ויש להניח שלא יעשה כן אף אם זו תוחזר לארה"ב. כך נטען כי עצם העובדה
9 שהמשיב לא נקט בשום פעולה להשבת הקטינה לארה"ב משך חצי שנה מלמדת כי
10 השלים עם מגוריה בישראל, שכן כתבי התביעה אותם הקדימה והגישה המערערת
11 בישראל, כפי שיפורט להלן, הגיעו לידי כבד בחודש אפריל 2024, ואף לא עשה דבר
12 על מנת לבקר את הקטינה עת שהה בארץ בחודש מרץ בחתונת חברו.

13 יצוין כי שני הצדדים טענו האחד כלפי משנהו כי הוא סובל מבעיות נפשיות כאלה
14 ואחרות.

15
16 7. עוד נציין בפן העובדתי, כי עוד קודם לתביעתו של המשיב, הקדימה המערערת
17 והגישה לבית משפט קמא מספר הליכים, ובכללם - בקשה לקביעת פורום נאות
18 במסגרת תמ"ש 8278-04-24 מיום 3.4.2024, הליך י"ס 22131-04-24 שנפתח ביום
19 9.4.2024 ובו הוגשה בשנית בקשתה לקביעת פורום נאות, הליך בעניין קטין שהוגש
20 ביום 11.4.2024 (תלה"מ 28314-04-24), במסגרתו עתרה לקביעת משמורת הקטינה
21 בידיה. כמו כן הוגש על ידי המערערת הליך בעניין הגירה מיום 11.4.2024 (תלה"מ
22 28277-04-24), במסגרתו עתרה למתן צו המאפשר את הגירתה והגירת הקטינה
23 לישראל.

24
25 8. במסגרת ההליך בו עסקינן, מינה בית המשפט כמומחה מטעמו את ד"ר דניאל
26 גוטליב, לצורך בחינת הנזק העלול להיגרם לקטינה עקב השבתה למקום מגוריה
27 הרגיל וזאת אחר שנטען, בין השאר, על ידי המערערת לקיומו של החריג הנזכר בסעיף
28 13 (ב) לחוק אמנת האג. בחוות דעת מיום 9.9.2024 ציין המומחה כי לא מצא בבדיקתו
29 חשש לכך שהשבת הקטינה לארה"ב עלולה לחשוף אותה לנזק פיזי או נפשי או
30 להעמיד אותה בדרך אחרת במצב בלתי נסבל וכי אין מניעה להחזרתה לארה"ב, זאת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

1 תוך שהוא שולל את מרבית טענות המערערת לעניין זה. בצד זה עמד המומחה על כך
2 שיש להבטיח את אפשרות מגוריהן של המערערת והקטינה בארה"ב, ככל שיוחלט על
3 החזרת הקטינה לשם. הומלץ על קיום הסדרי שהייה זמניים של שלוש פעמים בשבוע
4 עם המשיב עד לחזרתו לארה"ב ועם החזרת הקטינה, וכן הסדרי שהייה לתקופה של
5 חודשיים בארה"ב עד להסדרת ההליך שם. כך הומלץ כי הצדדים יסדירו את אופן
6 מגוריהם בארה"ב באמצעות גישור. המומחה אף נחקר בבית המשפט על חוות דעתו.

7 פסק דינו של בית משפט קמא

8
9 9. בית המשפט הקדים ועמד על כך שלמעשה אין חולק כי מקום מושבה הרגיל
10 של הקטינה הוא בארה"ב, ואנו נוסיף ונציין כבר עתה ונאמר כי אין חולק על קביעה
11 זו אף בערעור שלפנינו.

12
13 בכל הקשור לעצם חלותו של חוק אמנת האג בנדון נוכח הוראות סעיף 3 לחוק, המתנות
14 את חלות החוק בקיומן והפעלתן של זכויות משמורת, עמד בית משפט קמא על כך
15 שהדיבור "זכויות משמורת" באמנה פורש באופן מרחיב בפסיקת בית המשפט העליון
16 וזאת על מנת שלא לרוקן מתוכן את תכלית האמנה ויעדיה. כך נפסק כי קיומן של
17 זכויות משמורת יתקיים בכל מקרה שבו יש צורך בהסכמת אחד ההורים להוצאת
18 ילדים מארץ אחת לארץ אחרת וכחטיפה יחשב כל מקרה של העברת ילדים ממדינה
19 למדינה בהעדר הסכמתו של ההורה שלו הזכות להסכים או שלא להסכים לכך (ע"א
20 5271/92 מצא סואן פוקסמן נ' סטפן פוקסמן, (1992); בע"מ 67/21 פלונית נ' פלוני (2021),
21 סעיף 10 לפסק הדין).

22 בית המשפט הוסיף ועמד על הדין החל במדינת ניו יורק, כפי שפורש וקיבל את ביטויו
23 בפסיקה הישראלית במקרים שונים, הקובע כי זכויות המשמורת מסורות לשני הוריו
24 של הקטין וכי אי-החזרת הקטין על-ידי אחד ההורים בניגוד לבקשת ההורה מהווה
25 הפרה של זכות המשמורת של אותו הורה. הפרה זו מחייבת את בית המשפט, על פי
26 חוק אמנת האג, לצוות על החזרת הקטין לאלתר, אלא אם כן נכנס המקרה לגדרם של
27 החריגים (או הסייגים או ההגנות) הקבועים בחוק אמנת האג (ראו 7206/93 גבאי נ. גבאי
28 (1997); להלן – עניין גבאי).

29

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

1 נוכח הוראות החוק הנזכרות קבע בית המשפט כי המערערת פגעה והפרה את זכויות
2 המשמורת של המשיב עת החליטה על דעתה שלה, בניגוד לדעתו של המשיב וללא
3 הסכמה מפורשת או משתמעת מצידו, לטוס עם הקטינה ארצה ביום 4.3.2024. בית
4 המשפט קבע כי המשיב אומנם לא פנה לרשויות בארה"ב לצורך הפעלת זכויות
5 המשמורת שלו בפועל ואולם זאת נוכח המצג שהציגה לפניו המערערת כי היא
6 מתכוונת לשוב עם הקטינה לארה"ב ואף מתכוונת לרשום את הקטינה בגן בארה"ב.

7

8 זאת ועוד, בית המשפט עמד על כך שאף הסכמת המשיב כי המערערת תהא
9 המשמורת של הקטינה, אין בה כדי ללמד כי הוא מוותר על זכויות המשמורת שלו,
10 שהרי עיקר זכויות המשמורת הן במפגש ושהייה עם הקטינה ועל כך לא ויתר המשיב.

11

12 10. בית המשפט הוסיף ודחה את טענת המערערת להתקיימות חריג ההסכמה או
13 ההשלמה בנדון. בית המשפט שוכנע מטענות המשיב כי דבר הטיסה נודע לו
14 מהמערערת אך ורק כאשר כבר הייתה על המטוס וכי התנגד ללקיחת הקטינה
15 לישראל, וזאת בהסתמך, בין השאר, על מסרונים אשר הוצגו לעיונו של בית המשפט
16 ותוכנם לא נסתר. בית המשפט קבע כי התכתובת שצרפה המערערת עצמה לתיק,
17 משלימה את התמונה העובדתית ותומכת בטענות המשיב, לפיהן סמוך לאחר
18 שהודיעה לו שהיא טסה לישראל, הוא שלח לה הודעות כתובות כי אינו מאשר לה
19 להוציא את הקטינה מחוץ לגבולות ארה"ב וכאשר לא היה מענה מצד המערערת
20 להודעות אלו. בית המשפט אף לא קיבל את טענת המערערת כי המשיב נתן לה
21 הסכמה בעל פה ללקיחת הקטינה.

22

23 11. כך הוסיף בית המשפט ודחה את טענת המערערת להשלמה מצד המשיב
24 להרחקת הקטינה ארצה. בית המשפט עמד על כך כי במהלך שהותה בארץ פעלה
25 המערערת להכנת הליכים המשפטיים ולהגשת חלק מהם, עוד במהלך שהותו של
26 התובע בארץ, וכי עצם הגשת התובענות על-ידי המערערת בעניין משמורת הקטינה
27 וקבלת היתר להגירה לישראל, מלמדת אודות מודעותה והכרתה באשר להיעדר
28 ההסכמה וההשלמה של המשיב להמשך הישארות הקטינה בישראל כמגורי קבע,
29 ומתוך שכך ביקשה לנקוט באותם הליכים להכשרת הבאתה ארצה בדיעבד. בית
30 המשפט אף מצא, כי אין בהימנעותו של המשיב להגיע לפגוש את הקטינה במשך

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

1 שהותו בישראל בחודש אפריל 2024 להוות התנהגות המלמדת על השלמה מצידו
2 שכן המערערת עצמה הציבה בפניו שדרישה כי המפגש ייעשה בליווי משטרה בלבד,
3 והיא אף החליפה מקום מגורים על מנת להקשות על המשיב למוצאה.
4
5 12. בית המשפט הוסיף וקיבל את טענות המשיב לפיהן לא קיבל את כתבי הטענות
6 שנשלחו לו במייל ביום 17.4.2024, כטענת המערערת, וכי קיבל אותם לראשונה
7 בדואר רשום רק בסוף חודש יולי 2024; תחת מכלול הנסיבות הייחודיות להליך הזה,
8 לא מצא בית המשפט כי יש בהמתנת המשיב כארבעה חודשים, למצער מאמצע חודש
9 אפריל, עת נוצר אצלו הרושם בדבר אי כוונתה של המערערת לחזור לארה"ב, ועד
10 להגשת התביעה הנדונה בחודש אוגוסט, כדי לבסס את טענת המערערת אודות
11 השלמתו או הסכמתו של המשיב למצב החדש שנכפה עליו.
12
13 13. לבסוף דחה בית המשפט אף את הטענה בדבר קיומו של החרג על פי סעיף
14 13 (ב) לחוק בקובעו, כי מרבית טענותיה של המערערת בדבר קיומו של חשש לגרימת
15 נזק חמור לקטינה, מעבר לעובדה שלא הוכחו, אין בהן לאיין את חובת ההשבה
16 בהתאם לאמנה והפסיקה בעניינה. בית המשפט נסמך בקביעתו זו אף על קביעותיו
17 של המומחה שמונה על ידו שמצא, כי לא צפוי לקטינה נזק ממשי מעצם החזרתה
18 למקום המגורים הרגיל בארה"ב. בית המשפט מצא, כי טענותיה של המערערת לעניין
19 התנהלותו והתנהגותו של המשיב היו מוגזמות, מופרזות ונטענו, רובן ככולן, בצורה
20 קיצונית הרחוקה מן האמת. בית המשפט התרשם מהבהרת המומחה, אשר שוחח עם
21 רופאו של המשיב, כי הוא נדרש לעיתים לתרופות נגד חרדה או נגד כאבים בעקבות
22 ניתוח שעבר אך אינו עושה שימוש בכדורים פסיכיאטריים או בסמים, וכי אין לו כל
23 אבחנה פסיכיאטרית או הפרעה נפשית המשפיעה על התנהגותו. המומחה אף עמד
24 על כך שלא נטען לפניו על ידי המשיבה עצמה, במהלך המפגשים עמה, כי התנהגות
25 המשיב כלפי הקטינה הושפעה מסמים. היפוכם של דברים – בית המשפט עמד על כך
26 שהמערערת אישרה כי ביקשה מהמשיב להיות נוכח יותר בטיפול היומיומי בקטינה
27 ולשהות עימה, כעולה אף מההתכתבויות הענפות בין הצדדים, וכן טענה בחקירתה
28 לעניין כמיהתה לחיי משפחה ולשהיית המשיב עם הקטינה (עמ' 39, ש' 15-14 לפרוט').
29 בנסיבות אלו נקבע שטענתה של המערערת, כי השבת הקטינה לארה"ב למפגשים עם
30 המשיב עלולה לגרום לה נזק נפשי – תמוהה, מה גם שמצג זה אף אינו מתיישב עם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

- 1 ממצאי בדיקת האינטראקציה בין המשיב לקטינה, עת עמד המומחה את אופיו
2 ומהלכו החיובי של המפגש ביניהם.
3
- 4 14. בית המשפט התרשם, כי עיקר טענותיה של המערערת נסובות במהותן סביב
5 הקשיים שעיימם תידרש היא עצמה להתמודד במידה ותשוב לארה"ב, בכלל זה קשיי
6 פרנסה, היעדר מקום מגורים וקשיי השתלבות. בית המשפט סבר, כי אכן קיים קשר
7 הדוק בין רווחתה של האם לבין רווחתה של הקטינה, לרבות זו הרגשית, אולם לא
8 שוכנע כלל ועיקר כי טענותיה וחששותיה של המערערת ממשיות. בית המשפט נשען,
9 בין השאר, על התרשמות המומחה מכך שהמערערת התגוררה בארה"ב שנים רבות
10 ואפילו פעלה להוציא אזרחות ועמד על כך שהיא למדה קורס תיווך נדל"ן, ואף עבדה
11 בזמן שהותה בארה"ב. כך לא הוכחה טענת המערערת כי המשיב עלול לפגוע בה ככל
12 שתשוב לארה"ב, ובית המשפט התרשם, כי טענותיה לעניין זה אינן מהימנות. בית
13 המשפט סבר, כי אין במעברי המגורים התכופים של צדדים בארה"ב, כדי להטות את
14 הכף להוכחת טענות המערערת לעניין הנזק וכי ניתן להפיג חשש לעניין זה באמצעות
15 תנאים להשבת הקטינה, המבטיחים את מגוריה בארה"ב עם הגעתה. בית המשפט לא
16 התעלם מכך שהמשיב הורשע בשתי הרשעות הנוגעות לגניבת ציוד ואולם מצא, כי
17 אין בכך להוות סכנה לקטינה בהתאם לגדרו של הריג הנבחן, אף זאת בדומה לעמדת
18 המומחה.
19
- 20 15. זאת ועוד, בית המשפט עמד על כך שחרף ניסיונה של המערערת לייצר מצג
21 של בדידות מוחלטת בארה"ב, הרי שיש ליתן משקל לעובדה שאחיה, גיסתה וילדיהם
22 מתגוררים בארה"ב; כמו גם כי קיימת מערכת משפחתית משמעותית לקטינה, בדמות
23 אחיה למחצה, ילדיו של אחיה, אחייני הקטינה, וכן סבתה של הקטינה ודודיה מצד
24 המשיב. מכלל האמור נדחתה הטענה לקיומו של חריג מכוח סעיף 13 (ב) לחוק.
25
- 26 16. בסיכומו של דבר מצא בית המשפט להורות על החזרת הקטינה לארה"ב מכוח
27 חוק אמנת האג כפוף לקיום התנאים הבאים -
28
- 29 א. המשיב יפקיד בידיהם הנאמנות של ב"כ הצדדים בתוך 20 יום סך של 60,000
30 דולר להבטחת אמצעי מחייה למערערת ולקטינה. סכום זה יהווה מקדמה על חשבון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

1 מזונות כפי שייפסקו על ידי בית המשפט המוסמך בארה"ב; זאת כאשר סך של 12,000
2 דולר יועברו לידי המערערת קודם לחזרתה לארה"ב, על מנת שישמשו בידיה
3 להתארגנות ראשונית, ויתרת הסכום תועבר לידיה ע"י ב"כ הצדדים 20 יום לאחר
4 הגעתה לארה"ב; ב"כ הצדדים יפתחו חשבון נאמנות לצורך ניהול הפקדון.
5

6 ב. המשיב ישכור דירה מרוהטת למגורי המערערת והקטינה, למשך 12 חודשים
7 בשכונת המגורים שבה גרו הצדדים עובר להרחקת הקטינה; דירה זו תכלול לכל
8 הפחות שני חדרי שינה; וידאג לרהט את הדירה בכל הריהוט והציוד של הקטינה כפי
9 שהיה לה בבית המגורים של הצדדים, וכן ידאג להעביר לדירה את בגדי הקטינה.
10

11 ג. המשיב ידאג לשלם מראש את דמי השכירות עבור הדירה למשך פרק הזמן
12 שנקבע ויציג אסמכתא בגין הסדרת מלוא התשלום על ידו לב"כ הצדדים; ככל שאין
13 הדבר מתאפשר לביצוע באופן זה בארה"ב, ישלם המערער מראש את מספר החודשים
14 המקסימלי האפשרי לידי המשכיר ואת יתרת הסכום הנדרש להשלמת פרק הזמן
15 הנקוב לעיל יפקיד בידיהם הנאמנות של ב"כ הצדדים בנוסף לסכום של 60,000 דולר
16 כאמור לצורך הבטחת עמידה בתנאי התשלום לשם הבטחת המדור.
17

18 ד. המשיב יציג חוזה שכירות של הדירה לידי ב"כ הצדדים; וכן אסמכתא כאמור
19 בדבר הסדרת שכר הדירה, בהתאם למתווה האמור לעיל.
20

21 ה. המשיב ידאג לפתוח הליך בעניינה של הקטינה בארה"ב ולהגיש לבית המשפט
22 שם העתק מפסק דין זה בצירוף תצהיר חתום על ידו ומאומת כדין כי הוא מתחייב
23 לפעול בהתאם לחיוביו בפסק דין זה; העתק הגשת המסמכים הללו יוגשו לידי ב"כ
24 הצדדים.
25

26 ו. החזרת הקטינה לארה"ב תבוצע 14 ימים לאחר שימולאו כלל התנאים
27 המצטברים לעיל, לרבות בדבר הפקדת הסכומים הנדרשים כמפורט לעיל בידי ב"כ
28 הצדדים והעברה לידיהם של העתק חוזה השכירות וכן הגשת אסמכתא בדבר תשלום
29 מלוא שכר הדירה לפרק הזמן הקבוע לעיל, פתיחת הליך והגשת הצהרת התובע למילוי
30 התחייבויותיו כפי שנפסקו בפסק זה, והכל בהתאם למפורט לעיל.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

1

2 ז. המשיב יישא בפועל בעלות כרטיס טיסה חזור עבור המערערת והקטינה;
3 הצדדים ישמרו על טענותיהם בנוגע לחלוקת נטל ההוצאות בנדון וביהמ"ש המוסמך
4 יכריע שם לרבות בזיקה להליכים שיתנהלו שם.

5

6 ח. בית המשפט הוסיף וקבע זמני שהות למשיב עם הקטינה כל עוד הוא שווה
7 בארץ וכן לעת שובם של הצדדים לארה"ב עד למתן החלטה אחרת על ידי הערכאה
8 המוסמכת.

9

10 17. בית המשפט הוסיף והורה על סגירת ההליכים המשפטיים שנפתחו על ידי
11 המערערת וזאת נוכח הכרעתו להשבת הקטינה לארה"ב.
12 המשיבה חויבה בהוצאות משפט בסך של 18,000 ₪.

13

14

תמצית טענות המערערת

15

16 18. המערערת חזרה על טענותיה בבית משפט קמא אשר עיקרן - שגה בית משפט
17 קמא עת קיבל את תביעת המשיב מכוח חוק אמנת האג על אף שאין המקרה הנדון
18 נכנס בגדרו של החוק כיוון שהמשיב לא הציג כי יש בידיו "זכויות משמורת" ולא
19 הוכיח כי הפעיל אותן כדרישתו המקדמית של החוק.

20

21 19. שגה בית משפט קמא בקביעתו כי בנדון לא חלים חריגי ההסכמה וההשלמה
22 (סע' 13 (א) לחוק) וחריגי הנזק הממשי לקטינה (סע' 13 (ב) לחוק). כך התעלם בית
23 המשפט מהעובדה שהמשיב הגיש את תביעתו מכוח חוק אמנת האג רק בחודש אוגוסט
24 2024, כחצי שנה לאחר יציאתה של המערערת עם הקטינה ונקט בדרך של "שב ואל
25 תעשה" כל אותה תקופה, עניין המוכיח הן את ההסכמה והן את ההשלמה עם עצם
26 יציאת הקטינה מארה"ב. כך התעלם בית המשפט מהראיות הרבות שהובאו, כי בהעדר
27 תמיכת משפחתה לא תוכל המערערת לגדל את הקטינה בארה"ב נוכח תלותה
28 הכלכלית במשיב, וכן התעלם מהראיות שהובאו על ידה באשר לחוסר יציבותו
29 הנפשית של המשיב, היותו נוכל ועבריין, מפעיל אלימות כלכלית, נוטל כדורים
30 פסיכיאטרים ומעשן סמים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

1 לטענת המערערת בית המשפט פעל בחוסר סמכות עת הורה על החזרת
2 הקטינה לארה"ב תחת תנאים ותוך מחיקת הליכי משמורת והגירה אותם פתחה
3 המערערת באפריל 2024 מבלי שהמשיב הגיש בקשה לקביעת הפורום הנאות ומבלי
4 שעלתה טענה כזו מצדו.

תמצית טענות המשיב

7
8 21. לא נפלה כל שגגה בהחלטת בית משפט קמא. המשיב כהורה לקטינה אשר
9 אף מימן את הליכי הפוריות היקרים שהביאו להורתה באמצעות פונדקאית, הוא בעל
10 זכויות משמורת, ובוודאי ששינוי מקום מגוריה טעון אישורו והסכמתו. המשיב הפעיל
11 זכויותיו אלו, עת הבהיר למערערת, כי אינו מסכים ליציאתה עם הקטינה מארה"ב.
12 המשיב מעולם לא השלים עם מעשה החטיפה של הקטינה על-ידי המערערת ומעולם
13 לא ויתר על החזרתה לארה"ב. כך אין כל ממש בטענות המערערת כי שלחה את
14 תביעותיה למשיב כבר בחודש אפריל 2024. תביעות אלו הגיעו לידי אן ורק ביום
15 30.7.2024 וזמן קצר לאחריו כן (14 יום) הגיש את תביעתו מכוח חוק אמנת האג.

16
17 22. לא הוכח דבר מהכפשותיה של המערערת את המשיב על התנהלותו כלפיה
18 או כלפי הקטינה, והכפשות אלו נולדו אך ורק על מנת להגן על מעשה החטיפה
19 שביצעה, ולראייה שלא הייתה כל פנייה לרשויות הרווחה בארה"ב עת התגוררו
20 הצדדים שם, כמו גם הבהרתה של המערערת כי היא שמחה על הקשר בין המשיב
21 לקטינה.

22
23 23. בסמכותו של בית המשפט לקבוע תנאים וסעדים זמניים בכל הנוגע להחזרת
24 הקטינה, ולמעשה תנאים אלו באו לשרת בעיקר את המערערת. מכל מקום, אף קביעת
25 הסדרי הראיה הזמניים עד להכרעת הרשויות המוסמכות בארה"ב מצויה בסמכותו
26 של בית המשפט וזאת מתוך ראיית טובת הקטינה בחידוש קשר מידי עם אביה
27 המשיב, אשר אף המומחה מטעם בית המשפט התרשם שהוא קשר חם ומיטיב.

28 *****

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

האם התקיימו התנאים הנדרשים להחלת הוראות חוק אמנת האג

24. מן המפורסמות כי תכליתה של האמנה היא בהושטת סעד מהיר למקרה של חטיפת קטינים בניגוד להסכמת ההורה האחר וזאת מתוך הבנה כי ניתוק הקשר בין הקטין לאחד מהוריו פוגע בטובתו, בראיית תכליתה זו של האמנה חריגיה יבחנו בעין זהירה וקפדנית (עניין גבאי הנ"ל; בע"מ 1855/08 פלונית נ. פלוני (2008); בע"מ 5579/07 פלוני נ. פלוני (2007) ורבים אחרים).

מכל מקום, רכיב יסודי בגיבוש עילת תביעה על-פי חוק אמנת האג הוא שהתרחש מעשה חטיפה או הרחקה שלא כדין תוך הפרת זכות משמורת הנתונה לאדם, למוסד או לכל גוף אחר על-פי דין המדינה שבה מצוי מקום מגוריו הרגיל של הילד. ובלשון סעיף 3 לחוק אמנת האג -

הרחקתו או אי החזרתו של ילד תיחשב לא כדין כאשר -

(א) יש בהן הפרת זכויות המשמורת המוענקות לאדם, למוסד או לכל גוף אחר, בין במאוחד ובין בנפרד, על פי דין המדינה שבה היה מקום מגוריו הרגיל של הקטין סמוך לפני הרחקתו או אי החזרתו, וכן

(ב) בעת ההרחקה או אי ההחזרה הופעלו אותן זכויות בפועל, בין במאוחד ובין בנפרד, או שהיו מופעלות כך אלמלא ההרחקה או אי ההחזרה.

זכויות המשמורת הנזכרות בסעיף קטן (א) יכול שינבעו במיוחד מכוח דין, החלטה שיפוטית או מינהלית או הסכם בעל תוקף משפטי על פי דין אותה מדינה (הדגשה שלנו)

ע"פ סעיף 4 לחוק אמנת האג:

האמנה תחול על כל ילד אשר מקום מגוריו הרגיל היה במדינה מתקשרת סמוך לפני כל הפרה של זכויות משמורת או ביקור; ...

ע"פ סעיף 5 לחוק אמנת האג:

(א) "זכויות משמורת" - לרבות זכויות המתייחסות לגוף הילד ובפרט הזכות לקבוע את מקום מגוריו של הילד;

(ב) "זכויות ביקור" - לרבות הזכות לקחת ילד לתקופה מוגבלת למקום שונה ממקום מגוריו הרגיל.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

25. כאמור, בנדון אין חולק כי מקום מגוריה של הקטינה היה בארה"ב, וליתר דיוק
במדינת ניו יורק. שם נישאו הצדדים ושם התגוררו מאז נישואיהם. שם נולדה
והתגוררה הקטינה עד להרחקתה משם על ידי המערערת. בפסיקה עלו מספר גישות
באשר לקביעת מקום המגורים הרגיל – האחת מבקשת להתרכז בעובדות כהווייתן
– היכן גדל הקטין ומהו המקום ששימש בפועל כמקום מגוריו הרגיל קודם להרחקתו
(האסכולה העובדתית), והאחרת, מבקשת להרחיב ולצאת מהעובדות כהווייתן ולהביט
אף על כוונת הצדדים עובר להרחקה ולבחון - האם היה בדעתם לעבור מהמקום בו
גדל הקטין, האם הגעתם למקום הנוכחי הייתה זמנית וכיוצ"ב (האסכולה הכוונתית),
ויש המבקשים למזג בין המבחנים (ראו, כדוגמה, פסק דינו של כב' הש' נ. הנדל בעניין
בע"מ 7784/12 פלונית נ. פלוני (2013) וכן ראו בע"מ 9802/09 פלונית נ. פלוני (2009)).
בנדון דנן, כל אחד מהמבחנים והאסכולות מוביל לאותה מסקנה - מקום מגוריה
הרגיל של הקטינה הוא בארה"ב, שהרי לא נטען כלל שהייתה כוונה מצד הצדדים,
בשלב כלשהו, למעבר מגורים לישראל.
- טענת המערערת באשר לאי תחולת האמנה, מתרכזת ברכיב אחר - בהוראת סעיף 3
לחוק אמנת האג ועניינו באי קיום זכויות משמורת למשיב והפעלתן על ידו. כפי
שנבהיר להלן – בטענה זו אין ממש.
26. כאמור הוראת סעיף 3 לחוק דורשת כי הרחקה תעשה תוך הפרת זכויות
משמורת המסורות לאדם וכי הן הופעלו בפועל. לטענת המערערת המשיב כלל לא
הוכיח כי יש בידיו זכויות משמורת – לא בפסק דין ולא בהסכם, וכן לא פעל כלל
להפעלתן. טענה זו של המערערת יש לדחות.
- בעניין פוקסמן הבהיר בית המשפט העליון באופן שאינו משתמע לשני פנים כי -
- "מקובל עלינו שלצורך האמנה והחוק יש לפרש את הדיבור
"זכויות משמורת" על דרך ההרחבה, כך שיחול על כל מקרה שבו
יש צורך בהסכמת אחד ההורים להוצאת ילדים מארץ אחת
לארץ אחרת וכחטיפה יחשב כל מקרה של העברת ילדים ממדינה
למדינה בניגוד להסכמתו של ההורה שלו הזכות להסכים או
שלא להסכים לכך והסכמתו לא ניתנה (ראה סעיף 5 לאמנה)"
(ע"א 5271/92 פוקסמן נ. פוקסמן (1993))
- אכן, קודם להרחקת הקטינה על ידי המערערת לא התקיימו הליכים כאלה ואחרים
בין הצדדים בארה"ב, ואולם אף ללא קביעת פסק דין ואף ללא קיומו של הסכם קיים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

1 הנוגע לטיבה של משמורת. הפסיקה נדרשה לא אחת לדין הנוהג בארה"ב בכלל
2 ובמדינת יורק בפרט וציינה כי –

3 "זכויות המשמורת על-פי הדין האמריקני הן של ההורים. אי-
4 החזרת הקטין על-ידי אביו, שעה שהאם ביקשה לחזור עמו
5 לארצות-הברית, מהווה הפרה של זכות המשמורת של האם. על-
6 פי אמנת האג חייב בית-המשפט לצוות על החזרת הקטין
7 לאלתר, אלא אם כן האב יוכל להכניס עצמו לאחד החריגים (או
8 הסייגים או ההגנות) הקבועים באמנת האג" (ע"א 7206/93 גבאי
9 נ. גבאי (1993) באותו עניין מקום מגורי הצדדים היה במדינת
10 ניו יורק)

11 במלים אחרות, יש לפנינו ראייה שלא נסתרה לפיה מכוחו של הדין במדינת ניו יורק
12 זכויות המשמורת שייכות להורים שניהם. לא נטען בענייננו כי המשיב אינו אביה של
13 הקטינה, כשם שלא נטען כי זכויות המשמורת נשללו ממנו בשלב כלשהו עובר
14 להרחקה, וכן לא נטען לשינוי הדין הנזכר במדינת ניו יורק.

15 27. בנוסף יש לציין, כפי שהדברים הודגשו אף על ידי בית משפט קמא, כי הדיבור
16 "זכויות משמורת" הנזכר באמנה פורש בפסיקה באופן רחב ככולל אף זכויות ביקור
17 בלבד ללא קביעת משמורת אצל הורה כזה או אחר. ולמעשה אין להידרש לעניין זה
18 לפסיקה שכן כאמור סעיף 4 לאמנה עצמו קובע את תחולתה "על כל ילד אשר מקום
19 מגוריו הרגיל היה במדינה מתקשרת סמוך לפני כל הפרה של זכויות משמורת או
20 ביקור..." (הדגשה שלנו). כך, כדוגמה, בעניין תמ"ש 4069-01-23 (חיפה) פלוני נ'
21 אלמונית (2023) המפנה גם לתמ"א (ב"ש) 313/93 תלאור נ' הפרנן (1993) הובהר כי גם
22 אם הצד העותר הוא בעל זכויות ביקור בלבד, ותהיינה המצומצמות והמוגבלות
23 ביותר, אין הוא מאבד את זכויות כאפוטרופוס על הילד, לרבות הזכות לקיום
24 הביקורים ולקביעת מקום המצאות הקטין, כך שהרחקתו של הילד ללא הסכמת אותו
25 הורה פוגעת בזכויות המשמורת שלו על פי האמנה (וראו לעניין זה גם תמ"א (ת"א)
26 2898/92 פוקסמן נ. פוקסמן (1992); תמ"א (חי') 1924/96 ברגסטרון נ. ברגסטרון (1996)).

27 28. לפסק הדין בעניין פוקסמן חשיבות רבה שכן, כפי שעמד על הדברים כב' הש'
28 א. שטיין, קביעותיו והוראותיו אומצו אף על ידי בית המשפט העליון בארה"ב,
29 ובלשונו בעניין בע"מ 67/21 פלונית נ. פלוני (2021) -

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

1 "עיקרון חשוב זה מצא את ביטויו בפסק דינו של בית
2 המשפט העליון של ארצות הברית, *Abbott v. Abbott*, 560 U.S. 1 (2010), אשר קבע כי הגדרתה של משמורת על קטין
3 לעניינה של אמנת האג צריכה להיגזר מכללי המדינות
4 החתומות על האמנה, תוך שהוא מצטט, בין היתר, את פסק
5 דינו של בית משפט זה בע"א 5271/92 פוקסמן נ' פוקסמן
6 [פורסם בנבו] (19.11.1992) (ראו שם, בעמוד 16). בתוך כך,
7 הדגיש בית המשפט העליון של ארצות הברית את הצורך
8 החברתי להרתיע אנשים העושים דין לעצמם מפני חטיפת
9 ילדים באמצעות החלטות שיפוטיות שהופכות את מעשה
10 החטיפה לבלתי כדאי, וכן את הנזק העצום אשר נגרם
11 לקטין מעצם מעשה החטיפה..." (הדגשה שלנו)
12
13

14 דומה כי הדברים מתלבנים ומקבלים את חידודם נוכח העובדה שהדיבור "משמורת"
15 למעשה כמעט ואינו עוד בשימוש בטרמינולוגיה המשפטית הישראלית העכשווית.
16 על דרך הכלל איננו עוסקים עוד במשמורת אלא באחריות הורית, ואם כן - לא יעלה
17 על הדעת כי דינו של זוג ישראלי יהא שונה מדינו של זוג אחר. ונבהיר - לו יצויר כי
18 בן זוג ישראלי נטל את ילדם המשותף של בני הזוג ללא הסכמת ההורה האחר
19 והוציאו לארץ זרה, ובהינתן שבין בני הזוג לא היה כל סכסוך משפטי קודם ולא
20 נעשתה כל פנייה קודמת לערכאות בעניין הקטין לצורך קביעת זמני שהות, מקום
21 מגורים של הקטין וכיוצ"ב, היעלה על הדעת כי בן הזוג הנותר במקום המושב הרגיל
22 של הקטין, יהא מנוע מהגשת תביעה מכוח חוק אמנת האג בארץ אליה נחטף הקטין
23 אך ורק בשל כך שבין הצדדים לא נוהלו הליכים משפטיים? האפשר כי בנסיבות אלה
24 יהיה פתחון פה לבן הזוג החוטף לטעון כנגד בן הזוג האחר כי לא הפעיל את זכויות
25 המשמורת שלו?! דומה כי הדעת והגיונם של דברים אינם סובלים זאת (וראו הפסיקה
26 הנוגעת להפעלת שוויון הדינים אף ביחס לאמנת האג בבע"מ 5579/07 פלוני נ' פלוני
27 ((2007)).

28 29. ב"כ המערערות ביקש להביא מפסיקת בית המשפט בעניין ע"א 870/94 ברבי נ.
29 ברבי (1994) על מנת ללמד כי יש צורך בפנייה בפועל של העותר מכוח חוק אמנת האג
30 לבית המשפט המלמדת על הפעלת זכויות המשמורת שלו. אלא שעיון בפסק דינו של
31 בית המשפט העליון בעניין ברבי יש בו כדי ללמד על נסיבותיו הייחודיות. באותו
32 עניין הסכימו הצדדים בהסכם גירושין שאושר במדינת ג'ורג'יה כי המשמורת הזמנית
33 בביתם הקטינה תהא לאב עד אשר האם תתאושש ממצבה הנפשי ותהא מסוגלת
34 לטפל בה. נקבע כי, בין לבין, עברה המשמורת בפועל לידי האם והקטינה שהתה רק

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

1 עמה לאורך שנים וכי הצדדים למעשה הסכימו על התנהלות זו, ממילא נקבע כי
2 המשמורת היא אצל האם, ולאב לא נותרו כל זכויות משמורת. כאמור, ספק רב אם
3 תוצאה שכזו הייתה יכולה להתקבל כיום, ומכל מקום היא נטועה בנסיבותיו
4 המיוחדות של אותו עניין. יתר על כן, פסק הדין בעניין ברבי מיוחד לנסיבות בהן על
5 פי הדין קביעת מקום המגורים מתייחסת אך ורק להורה המשמורן. בנדון, כאמור,
6 קבע בית משפט קמא כי הדין בניו יורק מעניק את המשמורת לשני הורי הקטין,
7 ומכיוון שעניין זה לא שונה בפסק דין או בהסכמה אחרת אליה הגיעו הצדדים, אזי
8 אין הורה אחד יכול לקבוע את מקום המגורים של הקטינה ללא הסכמת ההורה
9 האחר. דומה כי הדברים הובהרו הבהר היטב בספרם של המלומדים ש. מורן, א.
10 עמירן וה. בר, הגירה וחטיפת ילדים – הבטים משפטיים ופסיכולוגיים, בעמ' 73 -

11 "כאשר טרם התקיימה חלוקת משמורת וביקורים, די בכך כי
12 שני ההורים מתגוררים יחד על מנת לקבוע הפעלת הזכויות.
13 כאשר ההורים אינם מתגוררים יחד, וטרם חולקו המשמורת
14 והביקורים, די בכך כי ההורה שאינו מתגורר עם הילד שמר על
15 קשר כלשהו איתו, או שמימש את זכותו לקבוע מקום מגורי
16 הילד על ידי הוצאת צו עיכוב יציאה נגדו או על ידי הבעת
17 התנגדות כלשהי למעברו... הפסיקה שקבעה אי הפעלת
18 המשמורת בפועל (דוגמת עניין ברבי – הערה שלנו) התייחסה
19 לזכות לקביעת מקום מגורי הקטין כאשר ההורה העותר לא
20 הביע כל התנגדות בעבר לקביעת מקום מגורים זה באופן בלעדי
21 על ידי משנהו וגילה בכך דעתו כי ויתר על זכותו בקביעת מקום
22 מגורי הילד" (הדגשה שלנו).

23 30. השאלה האם הופעלו זכויות המשמורת של בן הזוג הטוען לחטיפה היא שאלה
24 עובדתית ובנדון בית משפט קמא הכריע בה לחיוב. בית המשפט ראה בהתנגדות
25 המשיב העולה מתוך המסרונים שצורפו על ידי שני הצדדים באשר להתקשרות
26 בניהם משום הבהרה חד משמעית של המשיב, כי אינו מסכים להעברת מקום מגוריה
27 של הקטינה לישראל והוצאתה ממקום מגוריה הקבוע בניו יורק – ובכך הפעיל את
28 זכויות המשמורת הנתונות בידיו. איננו מוצאים כל מקום להתערב במסקנותיו
29 העובדתיות של בית משפט קמא. ואנו מסכימים אף עם קביעתו השיפוטית לפיה
30 עצם הפנייה למערערת בבקשה שלא להוציא את הקטינה מהארץ ודרישתו, כי תחזיר
31 את הקטינה מהווים הפעלת זכויות משמורת מצדו גם אם לא פנה לצורך כך באופן
32 מידי לערכאות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

1 דחיית טענות המערערת בעניין תחולת החוק מובילות אותנו לדון בטענתה הבאה
2 והיא טענת קיומם של החריגים להחזרה מכוח החוק - טענת ההסכמה וההשלמה.

3 האם מתקיימים בנדון חריגי "ההסכמה" או "ההשלמה" עם הרחקת הקטינה לישראל ?

4 31. סעיף 13 (א) לחוק אמנת האג קובע חריג של הסכמה או השלמה בדיעבד
5 להעברת הקטין, כאשר הנטל רובץ לפתחו של הטוען לקיומו של החריג (ראו בהרחבה
6 על מהותו של החריג בעניין גבאי לעיל, וכן ע"א 473/93 ליבוביץ נ' ליבוביץ (1993)
7 העומד על ממד הזמן ומשקלו באשר לקביעה השיפוטית האם התקיימה השלמה אם
8 לאו).

9 שאלת קיומה של השלמה עם הרחקת קטין נבחנת במבחן עובדתי-סובייקטיבי.
10 ובנדון יש לשאול האם המערערת הניחה תשתית עובדתית מספקת כדי לקבוע
11 שהמשיב השלים עם שינוי הסטטוס קוו וויתר על החזרתה המידית של הקטינה
12 (וראו, כדוגמה רע"א 7994/98 ת.ט.נ' ת.ט. (1999) בעמ' 278; ע"מ (ת"א) 1026/05 פלוני
13 נ' פלונית (2005)).

14 32. בבע"מ 741/11 פלונית נ. פלוני (2011) עמד בית המשפט על הצורך לבחון את
15 הפרמטרים הבאים לצורך בחינת קיומן של ההסכמה או ההשלמה -

16 א. אופייה וטיבה של ההסכמה או ההשלמה;

17 ב. תחולת דיני החוזים;

18 ג. המשקל שיש ליתן לסיבות ההסכמה או ההשלמה ולמשך הזמן שחלף

19 (עניין גבאי, בעמ' 259-255; עניין ליבוביץ, בעמ' 75-71).

20 בעניין בע"מ 8540/11 פלוני נ. פלונית (2011) הוסיף בית המשפט העליון והבהיר כי -

21 "מצב סובייקטיבי איננו נבדק על פי הצהרת ההורה בלבד אלא
22 גם על פי סממנים חיצוניים, כגון התנהגותו. זרקור ההכרעה
23 מופנה אל ההורה "המסוים" ולא אל ההורה "הסביר". הפסיקה
24 איננה נורמטיבית אלא עובדתית גרידא. בהינתן שההורה מודע
25 למעשה החטיפה, כי אז הסכמתו או השלמתו משמעותה שאין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

- 1 לנקוט בהליך של מתן "עזרה ראשונה" להשבת המצב לקדמותו
2 באופן בהול ומיידית"
- 3 לצד זאת הוסיף בית המשפט העליון ופרט את הכללים המסייעים לשם קביעת
4 התקיימות חריג ההשלמה:
- 5 א. מתפקידו של בית משפט לתור אחר האמת העובדתית ולברר האם
6 ההורה "הנחטף" באמת השלים עם החטיפה. המבחן לקיומו של החריג
7 איננו פורמלי טכני.
- 8 ב. משך חלוף הזמן ממועד החטיפה ועד לפתיחת הליך לפי אמנת האג
9 איננו נתון העומד לבדו בבוא בית המשפט לקבוע אם חריג ההשלמה
10 קיים במקרה, אם לאו. הזמן הוא נתון בעל משקל, אך ודאי אינו מכריע.
- 11 ג. יש לוודא שההורה ממנו נחטף הילד היה מודע לחטיפה ולמקום
12 הימצאותו של הילד.
- 13 ד. הבוחן הוא כוונתו הסובייקטיבית של ההורה שנבחנת דרך התנהגותו
14 הכוללת של ההורה ממנו נחטף הילד. לעיתים, ההשלמה עשויה
15 להתבטא בהתנהגות חד-פעמית ומפורשת ולעיתים היא משתמעת
16 והיא פרי התפתחות הדרגתית ברצף של אירועים המגיע בשלב מסוים
17 לידי השתכללות ההשלמה. יקבע כי הורה השלים עם אי-החזרתו של
18 הילד כאשר ניתן להסיק מהתנהגותו כי וויתר על "ההגשמה הדחופה"
19 של זכות המשמורת הנתונה לו.
- 20 ה. יש לפרש את חריג ההשלמה, ככל חריג, בצמצום אך תוך נאמנות
21 לתכלית האמנה.
- 22 33. בנדון, בחן בית משפט קמא את כלל הנתונים העובדתיים שהונחו לפניו,
23 בחון היטב ואנו לא מצאנו להתערב בקביעותיו העובדתיות. כך שוכנענו כי הכללים
24 הנזכרים הופעלו כראוי על ידי בית משפט קמא אשר הגיע למסקנה חד משמעית
25 ולפיה לא הוכחה המערערת הסכמה או השלמה מצדו של המשיב לאי החזרת הקטינה
26 לארה"ב.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

1 בית המשפט מצא כי המשיב לא הסכים להוצאת הקטינה על ידי המערערת ללא
2 רשותו מארה"ב ולא השלים עם הוצאתה לאחר ביצוע החטיפה, שעה שבמסרון ששלח
3 למערערת מיד כשהודיעה לו כי היא טסה עם הקטינה לבקר את הוריה בארץ, כתב
4 כך -

5 "את קיבלת את ההודעה ממני, אין מצב שאת עולה על הטיסה
6 עם הבייבי ואת לא רוצה שיגרם לך בושות או להיכנס לסכנה
7 יותר מטורפת אז תנהלי את הצעדים שלך בחוכמה. אם את
8 רוצה לנסוע את יכולה לעשות מה שאת רוצה הילדה נשארת
9 כאן" (מסרון מיום 4.3.24).

10 בית משפט קמא עמד על כך, שאין מדובר במסרון בודד אלא בסדרה של הודעות
11 בעברית ובאנגלית שנשלחו למערערת במסרונים ובדוא"ל מצדו של המשיב, דוגמת
12 הודעת דוא"ל שנשלחה במועד חטיפת הקטינה על ידי המשיב, בסוברו כי המערערת
13 עדיין בארה"ב, בו ציין מפורשות כי הוא אינו מסכים שהקטינה תעזוב את ארה"ב
14 ללא רשותו והזהיר את הנתבעת לבל תעשה זאת אחרת תהא ב"צרות גדולות",
15 כלשונו, ואף מגדיר את המעשה כ"חטיפה" (ר' הודעת הדוא"ל שצורפה כנספח לכתב
16 התביעה, עמ' 62). בית המשפט עמד על כך שאף התכתובות שהוגשו מטעם
17 המערערת מאוששות את טענת המשיב להעדר הסכמה ולהעדר השלמה. בית משפט
18 קמא דחה את טענת המערערת, כי המשיב הסכים בעל פה ופסק כי לא הובאה לכך
19 כל ראיה ממשית. בנסיבות אלו בדין קבע בית משפט קמא כי "הסכמה" צריכה
20 להינתן מבעוד מועד וכי עליה להיות ברורה ומפורשת, וכי בהינתן הראיות הנזכרות,
21 לא ניתנה על ידי המשיב כל הסכמה להוצאת הקטינה מארה"ב, נהפוך הוא.

22
23 34. בדומה, בדין קבע בית משפט קמא, שלא הוכחה 'השלמה' מצדו של המשיב
24 בכל הקשור לשהייתה של הקטינה בישראל. ראשית דבר, עמד בית משפט קמא על
25 כך שמתכתובות ומסרונים בין הצדדים, במועדים שונים, ובכללם מימים 16.3.2024,
26 18.3.2024 ו-19.3.2024, עולה כי הוצג על ידי המערערת מצג כלפי המשיב כי רצונה
27 ברישום הקטינה לגן בארה"ב וכי היא מבקשת ממנו את כרטיס האשראי לצורך כך;
28 וכאשר ביקש המשיב את הפרטים של הגן על מנת שישלם בעצמו התעקשה לעשות
29 זאת בעצמה אם רק ייתן לה פרטי אשראי (בעמ' 251-252 למסמכי המשיב מיום
30 9.9.2024). בית המשפט הוסיף ועמד על כך שבחודש אפריל הגיע המשיב לביקור
31 בארץ ועמד על כך שייפגש עם הקטינה ואולם המערערת התנתה את המפגש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

1 בנוכחות משטרתית. בנסיבות אלו לא נערך מפגש והמשיב שב לארה"ב. המערערת
2 הודתה בטענת המשיב, כי הציגה לפניו מצג כי היא מתעתדת לחזור עם הקטינה
3 לארה"ב ואולם לטענתה לאחר ביקורו בארץ, בחודש אפריל, שינתה טעמה. טענה זו
4 נדחתה כיוון שנמצא כי את תביעותיה לישוב סכסוך ולמשמורת הגישה בארץ עוד
5 קודם הגעתו של המשיב ארצה תוך שהסתירה מפניו את הדבר. כך עמד בית המשפט
6 על כך שעצם הגשת התובענות על-ידי המערערת בעניין משמורת הקטינה וכן בדבר
7 קבלת היתר להגירה לישראל, מלמדת על מודעותה והכרתה באשר להיעדר ההסכמה
8 וההשלמה של המשיב להמשך הישארות הקטינה בישראל כמגורי קבע. בית המשפט
9 מצא כי הדברים פוגעים במהימנות המערערת ומחזקים את טענות וגרסת המשיב
10 אף ביחס לאי קבלת כתבי בי דין אשר נשלחו אליו לטענת המערערת כבר בחודש
11 אפריל 2024. כך התרשם בית המשפט כי לא ניתן ללמוד מתוך הנסיבות כי המשיב
12 היה אדיש למפגשים עם הקטינה וזאת אחר שהוכחה טענתו לפיה המערערת איימה
13 כי תזמין משטרה אם יגיע לפגוש את הקטינה וכן התרשם כי שינתה מקומות מגורים
14 באופן שהקשה על המשיב לאתרה. כך נמצא כי בחלוף כחודש וחצי מעת הגעתה
15 ארצה, העתיקה המערערת את מגוריה עם הקטינה למלון דירות בהרצליה (החל
16 מיום 11.4.2024 בהתאם לאישור שצורף לתיק מטעמה) ואף פעלה לרישום הקטינה
17 למסגרת חינוכית ושילובה בה החל מחודש מאי 2024, כל זאת בהיעדר ידיעת המשיב
18 וללא קבלת הסכמה מצדו. ממכלול הנסיבות עולה כי לא עלה בידי המערערת להוכיח
19 באופן מכריע וחד משמעי כי המשיב השלים עם הוצאת הקטינה מארה"ב וזאת גם
20 בהינתן שתביעתו מכוח אמנת האג הוגשה רק בחודש אוגוסט. ככל שנקבל את גרסת
21 המשיב לפיה נחשף לתביעות המערערת רק בחודש יולי עת הומצאו לידי בהמצאה
22 כדין הרי שתביעתו הוגשה מיד ובסמוך לכך ואולם אף אם נחשף לתביעות אלו מספר
23 חודשים קודם לכך, אין כל נסיבה מחזקת ותומכת בכך שהשלים עם הוצאת הקטינה
24 מארה"ב והותרתה בישראל.

25
26 לסברתנו גם העובדה שהמשיב נוכח כי המערערת אינה מעוניינת בשהייתו עם
27 הקטינה כבר בחודש אפריל והשתהוותו בהגשת התביעה עד לחודש אוגוסט אינן בה
28 ללמד על השלמה. מטבעם של דברים אך שמצופה כי ההליכים הנוגעים לאמנה
29 צריכים להיות מהירים באופן המלמד על אותה דחיפות העומדת בתכלית האמנה,
30 הרי שיש להניח כי גם יעוץ משפטי וחיפוש מענה ראוי לבעיה שעלתה לפני המשיב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

1 לוקח את זמנו שלו ואין לראות, בנדון, בהמתנה של כארבעה חודשים משום שיהוי
2 המלמד על השלמה וזניחת זכויות משמורת של המשיב. זכויות משמורת אינן דבר
3 של מה בכך ואין הורה מאבדם כהרף עין לנוכח עוולתו של בן הזוג החוטף, גם אם
4 התמהמה קמעא בנקיטת ההליך המשפטי – ראייה לדבר שהחוק עצמו מאפשר הגשת
5 תביעה תוך שנה ממועד החטיפה. מכלל האמור, בדין קבע בית משפט קמא כי יש
6 לדחות את טענת המערערת לקיומו של חריג ההשלמה.

7

8 האם הוכח קיומו של חריג "הנזק הממשי" מכוח סעיף 13 (ב) לחוק אמנת האג

9

10 35. בית משפט קמא דחה אף טענה זו של המערערת, באשר לקיומו של חריג "הנזק
11 הממשי", ואנו סבורים כי קביעתו נעשתה כדין.
12 יפה הטעימו המלומדים מורן ועמירן בספרם הנזכר כי "הגנת "הנזק" היא ההגנה
13 הנטענת ביותר בהליכים על פי חוק אמנת האג, ו"עם זאת היא ההגנה הקשה ביותר
14 להוכחה, ואשר לגביה נקבעה פסיקה דווקנית ומצמצמת ביותר, ההופכת את
15 אפשרות קבלת ההגנה הנ"ל לנדירה שבנדירה".

16 כידוע, עקרון טובת הילד אומנם קיים בהליך על פי אמנת האג אף שעקרון טובת
17 הקטין במשמעותו הרחבה אינו נבחן במסגרת החריג הנזכר ואין לערב שיקולי
18 משמורת בדיון בהגנה זו, אולם הוא צומצם לשני תפקודים ספציפיים – האחד,
19 החזקה לפיה טובת הקטין נפגעת מעצם חטיפתו והשני הוכחתו של נזק פיזי
20 ופסיכולוגי "בלתי נסבל" מעצם החזרתו למקום מגוריו הרגיל, היינו הנזק חייב להיות
21 ברור וחד משמעי ומלווה בראיות חותכות וכן עליו להיות חמור וקשה ונובע מעצם
22 החזרת הקטין למקום מושבו הרגיל ולא מהחזרתו להורה העותר, לכן טענות בדבר
23 תכונות ההורה אינן רלבנטיות לחריג זה (לפיכך נקבע, כדוגמה, בעניין תמ"א (ת"א)
24 איסק נ. איסק (1994) כי אף שהוכח שהאב היכה פעם אחת את הקטין וכן עשה שימוש
25 בסמים אין בה ללמד על חשש לנזק ממשי לקטין; וכן ראו תמ"א (ת"א) 2173/94
26 לוונשטיין נ. לוונשטיין (1994); בע"מ 1855/08 רונית ביטון נ' גיוריס וינסט. (2008); רע"א
27 2610/99 פלונית נ. פלוני (1999)).

28 36. מכל מקום, בנדון דידן נסמך בית משפט קמא בקביעתו הנזכרת להעדר חלותו
29 של החריג בנסיבות הנדון, בין השאר, על חוות דעתו של המומחה מטעמו ד"ר ד.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

1 גוטליב, אשר קבע כי לא מצא שעלול להיגרם נזק ממשי לקטינה מעצם השבתה
2 לארה"ב. כך לא הוכח שימוש בסמים או תרופות פסיכיאטריות והמומחה ששוחח
3 עם רופאו האישי של המשיב התרשם כי התרופות להן נדרש המשיב הן תרופות כנגד
4 חרדה בלבד (ראו לעניין זה אף עדותו של המשיב המפרטת את התרופות להן נדרש
5 לשיכוך כאביו בשל ניתוח שעבר בברכיו, כפי שקבע גם המומחה). דומה כי לא בכדי
6 ציינה המערערת במהלך הדיון בבית משפט קמא שאין צורך בבדיקת סמים למשיב
7 בשלב זה (ראה פר' הדיון מיום 15.9.24). כך התרשם המומחה כי המערערת תוכל
8 להתנהל כדבעי בארה"ב זאת בהתייחס לכך שהיא התגוררה בארה"ב שנים רבות,
9 נוכח יכולותיה של המערערת - העובדה שלמדה קורס תיווך נדל"ן וידעה להתנהל
10 עם הקטינה עת שהתה בארה"ב, בכל אלו יש ללמד כי המערערת תוכל להתנהל אף
11 בחזרתה לארה"ב, במיוחד ככל שיובטח עניין שכירות הדירה לתקופת החזרה (כפי
12 שנעשה על ידי בית המשפט). בית המשפט שלל את הטענה כאילו המשיב מהווה
13 סכנה לקטינה והתרשם כי נטענה על דרך הסתם. בית משפט קמא עמד על כך שאין
14 כל תימוכין לטענות מסוג זה, לא מדו"חות רשויות הרווחה בחו"ל ואף לא בחוות
15 דעת המומחה. גם העובדה שבני הזוג נהגו להחליף מקומות מגורים באופן תדיר,
16 לטענת המערערת בשל רמאויות מצד המשיב, טענה שהוכחה על ידי המשיב ולא
17 הוכחה, אין בה להשפיע על הקטינה, שכן כעת תתגורר הקטינה עם המערערת שתוכל
18 להקפיד על מגורים במקום קבוע ואילו לאחר תום תקופת המגורים שהובטחה
19 באמצעות התנאים שקבע בית המשפט קמא יהיה המשיב כפוף להוראות בית
20 המשפט בארה"ב, ככל שתיתנה, בכל הנוגע להסדרי השהייה שלו עם הקטינה כאשר
21 עניין מגוריו בוודאי ישפיע גם על כך. התעקשותה של המערערת לשוב ולטעון
22 בערעורה לעניין מסוכנותו של המשיב בשל שימוש כזה או אחרת בתרופות או
23 בסמים לא יהיה בה להועיל לה שכן מתוך הראיות שהובאו לפני בית המשפט,
24 המערערת לא מנעה מהמשיב מפגשים עם הקטינה בעת שהותם בארה"ב ואף שמחה
25 על הקשר ביניהם, דבר המלמד כי לא ראתה כל מסוכנות הנשקפת ממנו לקטינה.
26 ומכל מקום, לא הוכחה מסוכנות כזו או אחרת מצד המשיב, וככל שיובאו לכך ראיות
27 בהליך שיתקיים, ככל שיתקיים, בארה"ב, ודאי שתהא לדבר השפעה על סוגיית הסדרי
28 השהייה ואופן ביצועם ואף על בקשת הגירה שתוגש, ככל שתוגש, על ידי המערערת.

29

30

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

1 התנאים שנקבעו על ידי בית המשפט כתנאי להשבת הקטינה

2

3 37. לא מצאנו אף להתערב בתנאים שהוצבו על ידי בית משפט קמא כתנאי
4 להשבת הקטינה. אין כל ממש בטענת המערערת כי אין זה בסמכותו של בית המשפט
5 לקבוע תנאים להשבה (עניין שבא מעצם טיבו דווקא לשמש כעזר וכסיוע למערערת).
6 קביעת תנאים המקלים על ההורה החוסף את חזרתו למקום המגורים הרגיל לרבות
7 הבטחת מדורו לתקופה מסוימת הוא עניין שבשגרה בפסיקת בתי המשפט בעת
8 הורתו על השבת הקטין (ראו כדוגמה – בע"מ 5582/14 פלוני נ. פלונית (2014); תמ"ש
9 (ת"א) 44240/02 ב.ב. נ. ב.ב. (2003); תמ"ש (ראשל"צ) 41416-11-10 פלוני נ. אלמונית
10 (2011)). בכלל זה אין מן הנמנע ואף רצוי כי תינתנה הוראות זמניות באשר להסדרי
11 ראייה עם הקטין קודם לקביעת הערכאות המקומיות אחר תובענות מתאימות
12 שתוגשנה.

13

14 38. יצוין כי במסגרת הדיון לפנינו הובהר על ידי המשיב כי שכר דירה המתאימה
15 לצרכי המערערת והקטינה בעלות של \$ 2,600 לחודש ולעניין זה אף הציג המשיב
16 הסכם שכירות. עצם שכירת המדור וכן ההפקדה הכספית בה חויב המשיב יש בה
17 להבטיח לכאורה את צרכי הקטינה בחודשים הראשונים של חזרתה לארה"ב. נסב
18 שימת הלב לכך, שעל פי הוראות פסק הדין על המשיב להמציא אסמכתא באשר
19 לתשלום מלוא סכום השכירות לתקופה הנדרשת בתנאי פסק הדין (סע' 180 ו ורק
20 לאחרי כן תחל ספירת הימים להחזרת הקטינה.

21

22 מכל מקום, לא מצאנו כי יש מקום להתערב בתנאים שנקבעו על ידי בית משפט קמא
23 להחזרת הקטינה לארה"ב אחר שמצאנו כי הם מאוזנים ויש בהם להקל על חזרתה.

24

25 מחיקת ההליכים אשר נפתחו על ידי המערערת

26

27 39. המערערת הוסיפה וטענה כי שגה בית המשפט עת הורה על מחיקת ההליכים
28 שפתחה בהם בארץ בעניינה של הקטינה. אף טענה זו יש לדחות.

29

30 מעת שנמצא כי על המערערת להחזיר את הקטינה למקום מגוריה הרגיל, פשוט
וברור כי את תביעתה להגירה עליה להגיש במקום המגורים הרגיל ואין כל מקום

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ש 2298-10-24 פ. נ' צ.

1 להותרת התביעה שהוגשה על ידה, כשם שברי שאת התובענה לאחריות הורית יש
2 לברר במקום המגורים הרגיל.

3

4 40. מכלל האמור מצאנו לדחות את הערעור, בנסיבות העניין ומכיוון שאנו
5 מבקשים להבטיח כי התנאים הכספיים שהציב בית משפט קמא יהיו לעזר למערערת
6 בעת חזרתה לניו יורק, איננו מוסיפים ועושים צו להוצאות.

7

8 41. ניתן לפרסום ללא פרטי הצדדים.

9

10 ניתן היום, י"ח תשרי תשפ"ה, 20 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.

11

צבייה גרדשטיין פפקין,
שופטת

אלי ברנד, שופט

צבי ויצמן, שופט – אב"ד

12

